

Sinkovicsné Király Angéla

főszerkesztő-helyettes (Óvodai Nevelés szakmai-módszertani folyóirat)
szakmai vezetőhelyettes (XXII. kerületi Egyesített Óvoda)

„A nevelés alapja: a szeretet...”

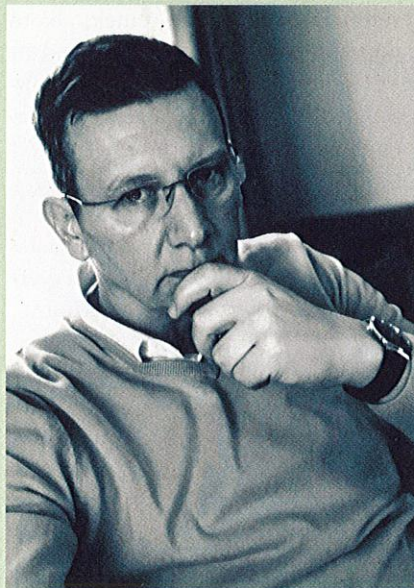
Interjú Bíró Gyulával, a Gál Ferenc Egyetem képzésfejlesztési igazgatójával, c. egyetemi docenssel, az egyetem szarvasi gyakorlóintézményének vezetőjével, az Óvodai Nevelés Szakmai Tanácsadó Testületének tagjával

– Kérem, néhány gondolatban mutassa be az életútját!

– Elsősorban szeretettel köszöntöm az Óvodai Nevelés olvasóit. Nagy öröm számomra, hogy a Szakmai Tanácsadó Testület tagjaként bemutatkozhatom a folyóirat sorozatában. Rendkívül megtisztelő, hogy ennek a szakmai testületnek a tagjaként részt vehetek a magyarországi és a Kárpát-medence óvodapedagógusi közösségeinek szakmai támogatásában, szolgálatában.

1979-ben születtem Berettyóújfaluban, jelenleg szülővárosomban és Szarvason élek. 2001-ben végeztem az akkori Tessedik Sámuel Főiskola szarvasi pedagógiai karán óvodapedagógusként és tanítóként. A két szak mellett párhuzamosan a Debreceni Egyetem pedagógia szakos hallgatója voltam. A pályaválasztásomat befolyásolta, hogy a berettyóújfalui pedagógiai szakközépiskolában érettségiztem. Ugyan a társadalomtudományok vonzottak elsősorban, de egy sugallat nyomán a társadalomtudományi szakokat „beelőzte” az óvodapedagógus és tanító szak. Persze jött a többi is... Pedagóguskarakterem fejlődéséhez mindenképp hozzájárult a szarvasi képző, az az „óvodapedagógiai fellegvár”, ahol a pedagógusság igazi gyakorlatát, módszertani sokszínűségét, komplexitását és gyermekközpontúságát, interdiszciplináris rendszerét megtapasztalhattam. Olyan hivatással élő mestereket kaptam a főiskolán, mint Szakács Mihályné dr., dr. Daróczy Erzsébet, dr. Chrappán Magdolna, Garamvölgyi Béla, dr. Lestyán Erzsébet, Kóczy Kálmánné, Prjevaráné Mikus Márta szakvezetők, akik mind segítettek és támogatták a szakmai és emberi gyarapodásomat.

Ezt követően a Debreceni Egyetemen szereztem szakértői és közoktatás-vezetői szakvizsga oklevelet, illetve az egyetemet etika-társadalomismeret szakon/művészetfilozófia szakirányon, az Eszterházy Károly Egyetem BTK-n vé-

geztem. A főiskolás évek alatt elsősorban tantárgyi integrációval, a művészeti nevelés és a társadalomtudományok interdiszciplináris rendszerével foglalkoztam, ami három OTDK-n is témám volt, különdíjat és második helyezést elnyerve akkori hallgatói kutatásaimmal.

Különös hatással volt rám – és tart ma is – Gáspár László professzor úr komplex pedagógiai rendszere, aminek az óvodai nevelési területét vizsgálva találkozhattam Fábíán Katalinnal, mint a kilencvenes évek egyik meghatározó óvodai program-fejlesztőjével. 2002. és 2006. között a szülővárosomban, a volt általános iskolámban dolgoztam tanárként, igazgatóhelyettesként, majd 2006–2011-ig a nagyrábéi Móricz Zsigmond Általános Iskola és Óvoda igazgatójaként. 2011-től az akkori Szent István Egyetem Szarvasi Gyakorló Általános Iskolájának és Óvodájának lettem az igazgatója, a szarvasi pedagógusképző kar oktatója, gyakorlatiképzés-vezetője, vezető tanára. Az intézmény 2013-tól a Gál Ferenc Egyetem fenntartásában működik, mint az egyetem gyakorlóintézménye és módszertani központja. A GFE ESZK dr. Kozma Gábor rektor, tanszékvezető, főiskolai tanár által vezetett Társadalompedagógiai Tanszékén

vagyok oktató. A Debreceni Egyetemen 2011-től óraadó vagyok, illetve a Szeged–Csanádi Egyházmegye pedagógiai intézetének pedagógiai szakértőjeként dolgozhatok. A Gál Ferenc Egyetem, mint a régió egyeteme, folyamatosan bővülő kari struktúrával, új képzésekkel van jelen Békéscsabán, Gyulán, Szarvason, Szegeden és Budapesten. 2017-től rektori főtanácsadóként, rektori megbízottként, az egyetem képzésfejlesztési igazgatójaként látom el feladataimat. Tizenhét éve vagyok intézményvezető, olyan sikerekkel és törvényszerű kudarccokkal, amely éveket az innováció, a kreativitás, a csapatmunka és a szenvedélyes alkotói kényszer jellemez.

Több olyan miniszteri, városi, egyetemi elismerést kaphattam az elmúlt években, amelyek azokat a nevelői közösségeket, fenntartókat, szülői és gyermek/diákközösségeket illeti, ahol alkothattam. Rendszeresen tartok előadásokat, publikálok szakmai, tudományos folyóiratokban, tankönyvet fejlesztettem, írtam egyetemi jegyzetet, de szépirodalmi könyveim is jelennek meg íróként.

2014-től vagyok tagja a Magyar Óvodapedagógiai Egyesületnek, amelynek 2019-ben szövívője is voltam, illetve a Rózsa Borka Alapítvány kuratóriumi tagja, az MRK Gyakorlаторientált Képzések Bizottságának és Pedagógusképzési Bizottságának delegált tagja vagyok, korábban az Etikatanárok Országos Egyesületének alelnöke voltam, illetve az Óvó- és Tanítóképzők Egyesületének tagja vagyok.

– *Hogy került kapcsolatba a folyóiratunkkal, az Óvodai Neveléssel?*

– Talán az előbbi bemutatkozó gondolatokból is érződik, hogy „szerelmem” a pedagógia, ezen belül is az óvodai nevelés, annak a magyarországi köznevelési gyakorlata és felsőoktatási műhelyei, a pedagógusképzés. *Körmöci Ka-*

talinnal, aki formálója és alakítója volt a hazai óvodai nevelés ügyének, egy előadást követően váltottunk e-mailt, majd újabb személyes találkozók alkalmával láthatóvá vált egy olyan szellemi kapocs, ami segítheti, támogathatja a köznevelés, az óvodapedagógia ügyét.

Azokkal az óvodapedagógiát formáló „nagyokkal”, akikkel már egyetemista koromtól kezdődően élő, aktív kapcsolatomban volt: Fábíán Katalinnal, „Körmivel”, Bakonyi Annával, Nagy Jenőné Incivel, akik mind-mind formálói, alakítói és elkötelezettjei az óvodai nevelés ügyének. Kutatásaim, vizsgálataim, amelyek az óvoda-iskola átmenet problematikáját, a képzés struktúrájának modernizációját fedik le, több elágazással az általános iskola és a középiskolák tantervi rendszerének vizsgálata irányába, mind olyan köröket – szakmai és emberi – mozgatott meg, ahol mindenkinek a gyermek mindenek felett álló érdeke határozta meg a pedagógiai szemléletét. A GFE szarvasi műhelye több olyan módszertani könyvvel, kiadvánnyal, oktatófilm-gyűjteménnyel jelentkezett az igazgatásom alatti tizenegy évben, amelyeket az Óvodai Nevelés hasábjain is olvashattak részleteiben vagy ajánlók formájában. Kati főszerkesztői meghívásával

több konferencián és beszélgetésen is részt vehettem.

Megfogott az az elszántság és hivatástudat, szakmaszeretet, „emberi hang”, amit a korábbi mestereimtől is kaptam, láttam, és óvodai-iskolai szaktanácsadóként, intézményvezetőként, egyetemi oktatóként, gyakorlatiképzés-vezetőként, különböző szervezetek tagjaként magam is vallok, és reményeim szerint sugárzok. Az általam vezetett intézmény az a remek, alkotó szakmai közösség, ami a gyakorlóóvodánkat és iskolánkat jellemzi, az OH Bázisintézménye, minősített referenciainstítúció, az Agrárminisztérium Bázisintézménye és több olyan címnek a birtokosa, ami mind-mind feladatot jelent, de örömet is, mert szolgálja a köz- és felsőoktatás működését és a legfontosabbakat: a gyermekeket, a jövő pedagógusgenerációit.

A folyóiratban több kollégám is publikált és publikál, és még fontosabb, hogy az egész nevelői közösségünk olvasói közönsége a lapnak, mert fontosnak tartjuk a horizontális tudásmegosztó munkánkhoz, hogy lássuk más pedagógiai műhelyek milyen eredményekkel, milyen problémákkal, milyen kihívásokkal találkoznak, és milyen hatékony, hatékonyabb választ tudnak arra adni.

– Milyen területeken vesz részt a Szakmai Tanácsadó Testület munkájában, az Óvodai Nevelés szakmai-módszertani folyóirat szerkesztőségének a tevékenységében?

– Viccesen: amire a főszerkesztő megkér...

Van egy örökségünk, ami egyben a megélt jelenünk is. Ez a hazai, rendkívül értékgazdag és személetesen a legmodernebb pedagógiai szintér, az óvoda, az óvodai nevelés ügye. A gyermekközpontúság, a folyamatos szakmai tudásbővítés, innovációközpontú megújulás szüksége, mind-mind olyan terület, amelyek feltételezik az önálló véleményformálást, a gondolkodást és a cselekvést. Van úgy, hogy egy írással, egy tanáccsal, egy odaítélendő díj bírálásával, egy rövid „háttérhozzászólással”. Addig szeretném szolgálni a nevelés és ezen belül különösképpen az óvodai nevelés ügyét, amíg annak az alapja a szeretet. Mert, mint mindennek, így a nevelésnek is ez az alapja.

Zárszóként: én egy olyan minőségbiztosított oktatásügyben hiszek, ahol „amit gondolunk, azt ki is kell mondanunk. Amit kimondunk, azt tennünk is kell. Amit teszünk, azzá lennünk is kell.” (1JN 3,7)

Lájkolj minket a **facebook** -on is!

Az Óvodai Nevelés folyóirat
Facebook-oldalát
az alábbi linken érhetitek el:

[www.facebook.com/
ovodaineveles](http://www.facebook.com/ovodaineveles)